PŮVODNÍ PRÁCE/ORIGINAL PAPER

Kryštalochemické štúdium a Ramanova spektroskopia arzenolitu z Dobšinej (Slovensko)

Crystal chemistry and Raman spectroscopy of arsenolite from Dobšiná (Slovakia)

DANIEL OZDÍN^{1)*}, KLAUDIA LÁSKOVÁ¹⁾, GABRIELA KUČEROVÁ¹⁾ A LENKA VÁCHOVÁ²⁾

¹⁾Katedra mineralógie a petrológie, Prírodovedecká fakulta, Univerzita Komenského v Bratislave, Ilkovičova 6, 842 15 Bratislava; *e-mail: daniel.ozdin@uniba.sk

²⁾Paleontologické oddělení, Národní muzeum, Cirkusová 1740, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice, Česká republika

OZDÍN D, LÁSKOVÁ K, KUČEROVÁ G, VÁCHOVÁ L (2018) Kryštalochemické štúdium a Ramanova spektroskopia arzenolitu z Dobšinej (Slovensko). Bull Mineral Petrolog 26(2): 206-212. ISSN 2570-7337

Abstract

Arsenolite is a cubic form of As_2O_3 with space group Fd3m and a diamond - type structure which is mostly chemically homogeneous with only arsenic cations in its structure. Arsenolite from Dobšiná is characterized by increased amounts of Ni (up to ~ 4.4 wt. % NiO; 0.340 *apfu*), Mg (MgO content up to 0.51 wt. %; 0.073 *apfu*) and Ca (CaO content 0.17 wt. %; 0.017 *apfu*). In most cases, it forms simple isometric cubic crystals with mainly octahedral, but very rarely also hexahedral faces. Crystals with longitudinally elongated faces (1-11) are also usual. The PXRD pattern of arsenolite from Dobšiná gave following unit-cell dimensions: 1) *a* = 11.0497(8) Å and *V* = 1349.1(3) Å³; 2) *a* = 11.0742(4) Å and *V* = 1358.1(2) Å³. In the diffraction patterns, two characteristic background bulges occur, which probably indicate nanocrystalline imogolite. Based on unit-cell dimensions, arsenolites from the mines and also from the waste dumps were formed at temperatures below 30°C. At the Dobšiná deposit, arsenolite is formed as the latest supergene mineral ever after the crystallization of Ni and Co arsenates. It originated from the decomposition of annabergite or in paragenesis with erythrite and gypsum.

Key words: arsenolite, Raman spectroscopy, PXRD, supergene arsenates, Dobšiná, Slovakia Obdrženo 19. 11. 2018; přijato 20. 12. 2018

Úvod

Arzenolit As₂O₃ je sekundárny minerál, ktorý vzniká ako produkt oxidácie arzénu alebo rôznych sulfidov obsahujúcich arzén. Z územia Slovenska bol arzenolit opísaný z Dobšinej (Koděra et al. 1986 - 1990) ako produkt zvetrávania arzenidov a sulfoarzenidov. V Smolníku tvoril paramorfózy po claudetite a vznikol pri banskom požiari spolu s ďalšími vzácnejšími sulfátmi (Szabó 1888). Iným genetickým typom výskytu arzenolitu sú výskyty viazané na nízkotermálne mineralizácie spojené s vulkanickou činnosťou odkiaľ s paragenézy s realgárom a auripigmentom ho z lokality Tajov opísal ešte pod starým nemeckým názvom arsenit Zepharovich (1859). V rovnakej paragenéze sa vyskytoval aj na Hg-ložisku pri Dubníku (Ďuďa et al. 1977, 1981). Ďuďa et al. (1992) opisujú arzenolit aj zo štôlne Gemerka pri Zlatej Bani, kde arzenolit tvorí časť globulárnych agregátov zložených z bližšie neidentifikovaných sulfátov.

O arzenolite z Dobšinej sa prvý zmieňuje na základe vzorky zo zbierok Mineralogického kabinetu Dvorskej komory vo Viedni (Wiener Hof-Mineralien-Kabinet) Tóth (1882). Melczer (1907) uvádza, že arzenolit vzácne tvoril guličkovité a práškovité agregáty na hydrotermálnych žilách ložiska Zemberg v asociácii s annabergitom. Neskôr z oblasti toho istého ložiska, ale v asociácii s erytritom, uvádzajú maximálne 1 mm veľké kryštály arzenolitu Turecký a Števko (2010). Novšie sa zmieňujú aj o arzenolite z Dobšinej Fehér et al. (2016) na základe revízie starej zbierky Eugena Ruffíniho (= Jenö Ruffinyi; bývalý riaditeľ dobšinských baní a objaviteľ Dobšinskej ľadovej jaskyne). Arzenolit autori uvádzajú ako súčasť zvetralinových kôr, v ktorých identifikovali aj annabergit, erytrit, nikelhexahydrit, retgersit a sadrovec. Najnovší údaj je z abstraktu Ozdína et al. (2017), ktorí však neuvádzajú žiadne analýzy, len že bol potvrdený niektorými typmi analýz. Všetky doterajšie zmienky o arzenolite z Dobšinej majú spoločné to, že nikde doteraz neboli uvedené žiadne exaktné analytické údaje o tomto minerále. Preto cieľom tohto príspevku je mineralogicko-paragenetická a analytická charakteristika arzenolitu z historického ložiska Dobšiná.

Metodika

Vzorky na výskum pochádzali: 1. z Mineralogického múzea Univerzity Komenského v Bratislave (inv. č. 2274; arzenolit s erytritom; vzorka zbieraná pravdepodobne na ložisku Zemberg v rokoch 1930 - 1980) a 2. zo súkromnej zbierky jedného z autorov (D.O.) (arzenolit s annabergitom; vzorka zbieraná na tom istom ložisku niekedy v 80 - 90-tych r. 20. stor.).

Na charakteristiku chemického zloženia boli vyhotovené vlnovodisperzné elektrónové mikroanalýzy (CAMECA SX100, Přírodovědecká fakulta, Masarykova univerzita v Brne). Lokálne bola využitá na identifikáciu aj energiovodisperzná mikroanalýza. Na štúdium vzájomných vzťahov supergénnych minerálov ako aj na dokumentáciu boli vyhotovené fotografie v spätne rozptýlených elektrónoch (BSE). Kvantitatívne (WDS) analýzy arzenolitu boli získané pri nasledovných podmienkach: urýchľovacie napätie 15 kV, vzorkový prúd 10 nA, priemer elektrónového lúča 5 a 8 µm, štandardy a spektrálne čiary: fluórapatit (Ca K α), Mg₂SiO₄ (Mg K α), Ni₂SiO₄ (Ni K α), lammerit (As L α). Obsahy K, Na, Pb, Co, Fe, Mn, Cu, Zn, Al, P, V, Sb, Bi, Si, S, Cl, ktoré nie sú uvedené v tabuľke, boli na hranici respektíve pod hodnotou detekčného limitu alebo štandardnej odchýlky prístroja. Empirické vzorce jednotlivých minerálnych fáz boli prepočítané na dva katióny.

Fotografie morfológie kryštálov a povrchu vzoriek boli vyhotovené na rastrovacom elektrónovom mikroskope Hitachi S-3700N (Národní muzeum, Praha, ČR) za nasledovných podmienok: urýchľovacie napätie 15 kV, vzorkový prúd 10 nA, pracovná vzdialenosť 10.4 - 15 mm. Vzorky použité na výskum boli pozorované pri nízkom vákuu a neboli pozlátené ani naprášené uhlíkom. Fotografie zosnímané v rôznych výškových hladinách boli spájané a upravené v programe Zerene Stacker.

Farebná mikrofotografia arzenolitu s erytritom bola vyhotovená na stereomikroskope Olympus SZ61 so CCD kamerou Infinity 2.5, osvetľovacím zariadením Olympus KL 1500 LCD s 3 svetlometmi, ovládacím softvérom QuickPHOTO MICRO 3.1 a Deep Focus 3.1 (Katedra mineralógie a petrológie, Prírodovedecká fakulta UK, Bratislava).

Zo vzoriek s arzenolitom boli vyhotovené neorientované práškové preparáty a boli analyzované na prístroji Bruker D8 Advance (Katedra mineralógie a petrológie, Prírodovedecká fakulta UK, Bratislava). Podmienky merania: Cu antikatóda ($\lambda \alpha 1 = 1.54060$ Å), Ni K β filter, detektor LynxEye, urýchľovacie napätie 40 kV, prúd 40 mA, krok 0.009° 20 pri čase 1 s, meraný rozsah 2 - 65° 20. Difrakčné záznamy boli spracované pomocou programu DiffracPLUS EVA (Bruker 2008). Mriežkové parametre arzenolitu boli vypočítané pomocou programu UnitCell (Holland, Redfern 1997).

Ramanova spektroskopia bola použitá na identifikáciu vzoriek supergénnych minerálov. Analýzy boli vykonané

Obr. 1 Drobnokryštalický bezfarebný až sivobiely arzenolit narastený na erytrite (oranžovoružový) a ďalších supergénnych mineráloch z ložiska Dobšiná. Veľkosť sféry erytritu v strede obrázku dole je 0.42 mm. Foto D. Ozdín.

na prístroji HORIBA LabRAM-HR Evolution (Horiba Jobin-Yvon) mikrospektrometer s CCD detektorom na mikroskope Olympus BX-41 (Masarykova universita, Ústav geologických věd). Pri meraní bol použitý červený laser (633 nm) a kremíkový štandard (520.6 cm⁻¹). Čas snímania bol 15 - 30 s pri minimálne dvoch a maximálne štyroch akumuláciách. Záznamy boli vyhodnotené pomocou softvéru LabSpec 6 a PeakFit4.

Obr. 2 Geneticky najmladšie drobnozrnné kubické kryštály arzenolitu narastené na globulárnych agregátoch erytritu. SEM foto L. Váchová.

Obr. 3 Detail oktaedrických kryštálov arzenolitu na erytrite. SEM foto L. Váchová.

Obr. 4 Charakteristické trojuholníkové leptové obrazce arzenolitu z Dobšinej. BSE foto L. Váchová.

 Official

Obr. 5 Arzenolit z Dobšinej vytvára jednoduché oktaedrické kryštály, ale aj polysyntetické zrasty (kryštály v hornej časti obrázku). SEM foto L. Váchová.

Obr. 6 Typické tvary kryštálov (a-f) a polysyntetických zrastov arzenolitu z Dobšinej (g-j).

Tabuľka 1 Elektrónové mikroanalýzy arzenolitu z Dobšinej (v hm. %)

	,							
anal. č.	1	2	3	priemer				
As ₂ O ₃	94.49	97.94	97.19	96.54				
NiŌ	4.44	1.70	2.45	2.86				
MgO	0.51	0.01	0.25	0.26				
CaO	0.17	0.09	0.07	0.11				
suma	99.61	99.74	99.96	99.77				
	Kryštalochemický vzorec							
As	1.570	1.841	1.750	1.714				
Ni	0.340	0.147	0.204	0.234				
Mg	0.073	0.002	0.038	0.040				
Са	0.017	0.010	0.008	0.012				
suma kat.	2.000	2.000	2.000	2.000				
0	3	3	3	3				

Výsledky a interpretácia

Arzenolit As2O3 sa vzácne vyskytuje v podobe mikroskopických do 0.4 mm veľkých idiomorfných oktaedrických kryštálov. Je bezfarebný až sivobielej farby. Vyskytuje sa v paragenéze s erytritom (obr. 1) a sadrovcom alebo spolu s annabergitom, ktorý je produktom zvetrávania gersdorffitu. Je geneticky najmladším minerálom a jeho kryštály vždy narastajú na ihličkovitých, radiálnych a globulárnych agregátoch erytritu (obr. 2, 3) alebo annabergitu. Jeho priamy vzťah k sadrovcu nebol pozorovaný. Arzenolit vytvára charakteristické oktaedrické kryštály s jednoduchými plochami [111], len veľmi zriedkavo sa objavujú aj plochy hexaédra [100]. Kryštály sú najčastejšie izometrické avšak pomerne často sa vyskytujú aj kryštály s pozdĺžne predĺženými plochami (1-11) (obr. 3 a 6). Na niektorých plochách sú vyvinuté trojuholníkové leptové obrazce (obr. 4). Časté sú tiež aj polysyntetické zrasty (obr. 5 a 6) známe najmä z diamantu, pre ktorý sú charakteristické, a ktorý kryštalizuje v tej istej priestorovej grupe Fd3m ako arzenolit.

Chemické zloženie arzenolitu z Dobšinej (tab. 1) je charakteristické najmä zvýšenými obsahmi niklu (do ~ 4.4 hm. % NiO resp. 0.34 apfu), menej aj horčíku (obsah MgO do 0.51 hm. % resp. 0.07 apfu) a vápnika (obsah CaO 0.17 hm. %, resp. 0.02 apfu). Napriek tomu, že kryštály arzenolitu sa nachádzali v dutinách globulárnych agregátov annabergitu (Ni₃(AsO₄)₂·8H₂O) zložených z jemných ihličiek v asociácii s gersdorffitom (NiAsS) (obr. 7), kontaminácia niklu z týchto minerálov je málo pravdepodobná, pretože bodové analýzy boli situované do miest takých kryštálov arzenolitu, do ktorých nezasahovali tieto minerály. Navyše to, že Ni v arzenolite nepochádzal z kontaminácie sulfoarzenidov dosvedčuje aj neprítomnosť najmä Fe a Co a najmä S v arzenolite, ktoré sú vždy prítomné v gersdorffite. Dominantný katión v asociujúcom annabergite (Ni), ako aj zvýšené koncentrácie ďalších prvkov v ňom poukazujú na prítomnosť týchto prvkov v roztoku, z ktorého kryštalizovali annabergit a arzenolit. Obsah ďalších prvkov v annabergite s arzenolitom bol nasledovný (v hm. %): MgO 4.92 - 7.02, CaO 2.35 - 3.34, CoO 0.92 - 1.66, FeO 0.00 - 0.05.

Prášková rtg. difrakcia poukázala na arzenolit na vzorkách s erytritom a annabergitom. V jednom z práškových rtg. záznamov bol zistený arzenolit spoločne s annaber-

Obr. 7 Idiomorfné kryštály arzenolitu (biele) narastené v dutinách annabergitu (tmavosivý) s reliktmi primárneho gersdorffitu (sivý) z Dobšinej. BSE foto D. Ozdín.

gitom, nakoľko sa nepodarilo naseparovať homogénnu arzenolitovú fázu. Ako vedľajší minerál sa v práškovom rtg. zázname arzenolit veľmi ťažko identifikuje, pretože väčšina jeho difrakčných maxím sa prekrýva s maximami erytritu/ annabergitu (obr. 8). Napriek tomu sa podarilo získať také hodnoverné difrakcie (tab. 2), ktoré mohli byť použité na výpočet mriežkových parametrov. Mriežkové parametre (tab. 3; obr. 9) sú porovnané s publikovanými údajmi. Kým arzenolit zo vzorky s annabergitom má mriežkový parameter a zhodný s väčšinou publikovaných údajov, tak arzenolit v paragenéze s erytritom má tento parameter o niečo menší. Podobné údaje sú síce tiež známe z literatúry, ale pochádzajú väčšinou zo staršej literatúry (napr. Straumanis, Jevins 1936; Lihl 1932). Takýto nízky parameter a (a = 11.0497(8)) môže byť spôsobený nepresnosťou pri výpočte mriežkových parametrov, ktorú zapríčinil malý počet vstupných údajov - difrakčných maxím. Podľa práce Ballirana (2012) je veľkosť mriežkového parametra a priamo úmerne závislá od teploty vzniku arzenolitu. Čím nižšia je teplota vzniku arzenolitu, tým je parameter a menší (obr. 10). Ak by sa tieto experimentálne údaje dali aplikovať na prírodné vzorky, tak arzenolit z Dobšinej vznikal pri teplote nižšej ako 30 °C, čo je určite reálna teplota vzniku, nakoľko priemerná ročná teplota je v Dobšinej

Obr. 8 Rtg práškový difrakčný záznam arzenolitu a annabergitu z Dobšinej.

Taburka 2	Praskove ng	j zaznamy	arzenolitu z	Dobsinej

	WWW-MINCRYST (2018)				Dobši	ná 1	Dobš	Dobšiná 2	
h	k	Ι	d	I	d	I	d	I	
1	1	1	6.39358	73.5	6.39002	68.2	6.38006	39.6	
2	2	0	3.91525	1.1	3.91587	45.6	3.90840	84.2	
1	1	3	3.33894	2.2	3.33822	54.7	3.33279	95.1	
2	2	2	3.19679	100.0	3.19750	100.0	3.19003	100.0	
4	0	0	2.76850	28.0	2.76757	55.4	2.76197	92.1	
3	3	1	2.54055	35.2	2.54094	45.6	2.53465	81.0	
2	2	4	2.26047	7.3	2.26049	36.5	2.25551	55.9	
1	1	5	2.13119	15.1	2.13111	35.7	2.12669	46.4	
4	4	0	1.95763	25.8	1.95793	37.5	1.95327	41.0	
5	3	1	1.87185	4.9	1.87203	34.5	1.86776	33.5	
4	4	2	1.84567	5.4	1.84588	34.4	1.84173	33.1	
2	2	6	1.66947	21.2	1.66979	40.3	1.66572	27.9	
4	4	4	1.59839	8.1	1.59813	35.2	1.59502	23.5	
5	5	1	1.55067	22.1	1.55093	33.0	1.54741	21.2	
6	4	2	1.47983	2.3	1.47977	31.8	1.47657	23.6	
7	3	1	1.44171	13.0	1.44175	30.0	1.43871	21.6	
Hodnoty d (v Å) a I (v %); 1 - vzorka DB-4A (s annabergitom); 2 - vzorka DO021216-2 (s erytritom)									

Tabuľka 3 Porovnanie mriežkových parametrov arzenolitu z Dobšinej s publikovanými údajmi

	pôvod	a (Å)	V (Å ³)	citácia	
1	Dobšiná (DO021216-2)	11.0497(8)	1349.1(3)	táto práca ¹	
2	Dobšiná (DB-4A)	11.0742(4)	1358.1(2)	táto práca ²	
3	Eureka, Nevada, USA	11.0749(3)	1358.4(1)	Lafuente et al. (2015)	
4	Jáchymov, ČR	11.032(8)	1342.5(3)	Lafuente et al. (2015)	
5	synt.	11.07343(5)	1357.83	Ballirano, Maras (2002)	
6	synt. (?)	11.074	1358.04	Pertlik (1978)	
7	synt. (?)	11.0728(5)		Cabrera-Felipe (1940) in Pertlik (1978)	
8	synt.	11.0497(8)		Straumanis, Jevins (1936)	
9	synt.	11.0457(2)		Lihl (1932)	
¹ - arzenolit s erytritom; ² - arzenolit s annabergitom					

Obr. 9 Porovnanie mriežkového parametra a vzoriek arzenolitu z Dobšinej, z iných lokalít (zdrojové údaje ako v tab. 3) a syntetických fáz.

Obr. 10 Graf závislosti mirežkového parametra a od teploty (Ballirano 2012). Analýzy arzenolitu z Dobšinej sú vynesené v obrázku vzhľadom na teoretické pokračovanie trendovej línie hodnôt mriežkových parametrov syntetického arzenolitu.

Obr. 11 Vydutie spektra v rtg. práškovom difrakčnom zázname arzenolitu s annabergitom zodpovedá najpravdepodobnejšie minerálu imogolitu (Al₂SiO₃(OH)₄). Táto minerálna fáza sa nachádza pravdepodobne v podobe nanokryštálov.

7.6 °C (www.naturalminevita. sk). Podobná teplota je aj v banských dielach, takže arzenolit môže vznikať tak na haldách, ako aj v štôlňach. Stranski et al. (1958) zistili, že claudetit ako monoklinický As₂O₃ je pri teplote nižšej ako 50 °C menej stabilný ako arzenolit. Novšia práca Pokrovského et al. (1996) poukázala na vyššiu rozpustnosť a tým aj väčšiu nestabilitu arzenolitu, na rozdiel od claudetitu, pri teplotách do 250 °C.

Na práškovom difrakčnom zázname arzenolitu s annabergitom sa v rozmedzí 3 - 10° 2θ nachádzajú 2 charakteristické vydutia spektra pomerne vysokej intenzity, ktoré nebolo možné presne identifikovať (obr. 11). Prvé v rozmedzí 3.2 - 4.8° 20 s hodnotou medzirovinnej vzdialenosti d = 21.9423 Å a druhé v rozmedzí 5.2 - 10.1° 20 s hodnotou medzirovinnej vzdialenosti d = 10.4945 Å. Druhé vydutie spektra by teoreticky mohlo zodpovedať aj illitu, ktorého ďalšie difrakčné maximá sa prekrývajú s annabergitom a nie je ich možné odlíšiť. Podľa tvaru difrakčných maxím v celom spektre obidve vydutia patria jednému minerálu. Porovnávanie polohy, šírky a intenzity vydutia spektra s rôznymi potenciálnymi amorfnými aj kryštalickými fázami poukázalo na to, že nejde o minerál zo skupiny smektitu, sk. kaolinitu, sk. chloritu, vermikulit, amorfné arzenáty, evansit a ani alofán a pravdepodobne ani o amorfnú formu arzenolitu (Soignard et al. 2008). Práškový difrakčný záznam amorfného arzenolitu (Mellor 1922; Safarzadeh et al. 2014) pravdepodobne nie je známy napriek tomu, že rôzne fázy As₂O (arzenolit, claudetit, amorfné a syntetické fázy) sú pomerne študovanými fázami (Ballirano 2012; Ballirano, Maras 2002; Gilliam et al. 2003; Grzechnik 1999; Pertlik 1978 atď.). Sklovitá forma As2O3 má podobnú štruktúru ako claudetit, ale jeho makromolekulárna štruktúra je menej pravidelná (Smith 1973). Najpravdepodobnejšie týmto dvom maximám respektíve vydutiam spektra zodpovedá minerál imogolit ($Al_2SiO_3(OH)_4$) - je to alofánu podobná fáza tvoriaca nanokryštály s rúrkovitou morfológiou (Bottero et al. 2011; Russell et al. 1969). Podľa pôvodnej práce Russella et al. (1969) má imogolit 2 široké a výrazné maxima pri hodnotách medzirovinných vzdialeností *d* = 21 a 11.5-11.8 Å.

Na základe Ramanovho spektra arzenolitu z Dobšinej (obr. 12) sme po porovnaní spektra s tromi prírodnými spektrami arzenolitu (2 z databázy RRUFF a z práce Kloprogge et al., 2006); a syntetickým arzenolitom (Gilliam et al., 2003) potvrdili dobrú zhodu nameraných údajov. Szymanski et al. (1968) opísali z tuhej fázy As₄O₆ pyramídu AsO₃ a dve vibrácie As₄O₆ tetraédra. Pri porovnaní jednotlivých vlnočtov (tab. 4) pozorujeme pri vlnočte 182 cm-1 strednú intenzitu Eg módu (režimu). V spektre sa vyskytujú dva Aq režimy reprezentujúce silné vibrácie pri 368 cm-1 a 559 cm-1, kde je neaktívna symetrická vibrácia pre As₄O₆ tetraéder. T2g režimy sú všetky v spektre pozorované ako pásy pri vlnočtoch 266 cm⁻¹ (silná vibrácia); 414 cm⁻¹ (slabá); 470 cm⁻¹; 779 cm⁻¹ (obidve stredne silné). Väzba pri 779 cm-1 bola priradená k As-O symetrickým ohybom (podľa Loehr, Plane 1968). Práve Loehr, Plane (1968) vibrácie okolo 475 a 375 cm-1

Obr. 12 Ramanove spektrum arzenolitu z Dobšinej (táto práca) porovnané so spektrom arzenolitu z Databázy RRUFF.

Typ vibrácie ¹	Dobšiná, Slovensko	Syntetický arzenolit1	Cobalt City, Ontario, Kanada ²	Eureka, Nevada, USA ³	Jáchymov, Česko ³	
?	80			85		
Eg	182	184	180	185	183	
T2g	266	268	265	269	268	
A1g	368	370	368	370	370	
T2g	414	415	413	416	414	
T2g	470	472	469	471	470	
A1g	559	561	560	560	560	
T2g	779	781	781	781	780	
¹ - Gilliam et al. (2003); ² - Kloprogge et al. (2006); ³ - RRUFF						

Tabuľka 4 Ramanove spektrá arzenolitu (v cm⁻¹)

priraďujú k deformačnému režimu AsO₃ pyramíd a vibráciu pri 275 cm⁻¹ deformácii As₄O₆ tetraédra. V skúmanom spektre sa nachádza najintenzívnejší vibračný pás pri vlnočte 80 cm⁻¹, ktorý už zaznamenali v prácach Beattie et al. (1970), Brumbach, Rosenblatt (1972) a Grzechnik (1999), ale podrobnejšie necharakterizovali o aký typ väzby ide. Beattie et al. (1970) ho identifikovali v prášku syntetického arzenolitu pri vlnočte 86 cm⁻¹ a jeho intenzita je závislá na Ramanovej polarizácii. Podobne sa táto vibrácia vyskytuje aj pri kubickom sénarmontite (Sb₂O₃), ktorý pri vlnočte 84 cm⁻¹ má jeden z najintenzívnejších pásov (Bahfenne, Frost 2010).

Záver

V Dobšinej bol v 2 paragenézach - s erytritom a sadrovcom, a annabergitom - pomocou elektrónových mikroanalýz, práškovej rtg. difrakcie a Ramanovych spektier exaktne potvrdený arzenolit. Vzniká ako najmladší supergénny minerál, vždy až po kryštalizácii arzeničnanov Co a Ni. Arzenolit z Dobšinej tvorí jednoduché kubické kryštály, tvorené prevažne plochami oktaédra, veľmi ziedkavo aj hexaédra. Kryštály sú najčastejšie izometrické, nezriedka sa vyskytujú aj kryštály s pozdĺžne predĺženými plochami (1-11). Chemické zloženie je charakteristické zvýšeným obsahom Ni, Mg a Ca. Na základe práce Ballirana (2012) vypočítané mriežkové parametre arzenolitu z Dobšinej poukazujú na jeho vznik pri teplotách nižších ako 30 °C, čo je v dobrej zhode z nálezovou situáciou (v banských priestoroch ako aj na halde) a tiež priemernou ročnou teplotou v Dobšinej (7.6 °C). V difrakčných záznamoch sa objavili 2 charakteristické vydutia spektra, ktoré pravdepodobne patria nanokryštálom imogolitu. V prírode okrem kryštalického kubického arzenolitu sa môže vyskytovať ešte amorfný arzenolit a dva typy monoklinického claudetitu, avšak v Dobšinej sme identifikovali len kubicky kryštalický arzenolit.

Poďakovanie

Táto práca bola podporovaná Agentúrou na podporu výskumu a vývoja na základe Zmluvy č. APVV-0375-12 a č. APVV-15-0050. Za cenné informácie a pripomienky autori ďakujú Ing. J. Čejkovi, DrSc. a Mgr. Š. Ferencovi, PhD.

Literatúra

- BAHFENNE S, FROST RL (2010) A Review of the Vibrational Spectroscopic Studies of Arsenite, Antimonite, and Antimonate Minerals Appl Spectr Rev 45: 101-129
- BALLIRANO P (2012) Thermal behavior of realgar As_4S_4 , and of arsenolite As_2O_3 and non-stoichiometric As_8S_{8+x} crystals produced from As_4S_4 melt recrystallization. Am Min 97: 1320-1329
- BALLIRANO P , MARAS A (2002) Refinement of the crystal structure of arsenolite, As₂O₃. Z Kristall 217: 177-178
- BEATTIE I R, LIVINGSTON KMS, OZIN GA, REYNOLDS DJ (1970) Single-crystal Raman spectra of arsenolite (As_4O_6) and senarmonite (Sb_4O_6) . The gas-phase Raman spectra pf P_4O_6 , P_4O_{10} , and As_4O_6 . Journal of the Chemical Society A: Inorganic, Physical, Theoretical, 449-451
- BOTTERO I, BONELLI B, ASHBROOK SE, WRIGHT PA, ZHOU W, TAGLIABUE M, ARMANDI M., GARRONE E (2011) Synthesis and characterization of hybrid organic/inorganic nanotubes of the imogolite type and their behaviour towards methane adsorption. Phys Chem Chem Phys 13: 744-750
- BRUKER (2008) DIFFRACplus EVA. http://www.brukeraxs. com/eva.html.
- BRUMBACH SB, ROSENBLATT GM (1972) In—Cavity Laser Raman Spectroscopy of Vapors at Elevated Temperatures. As₄ and As₄O₆. J Chem Phys 56: 3110
- ĎUĎA R, ČERNÝ P, KALIČIAK M, KALIČIAKOVÁ E, TÖZSÉR J, UL-RYCH J, VESELOVSKÝ F (1981) Mineralógia severnej časti Slanských vrchov. Miner Slov - Monogr 2, Spišská Nová Ves
- Ďuďa R, Košuth M, Kotulak P (1992) Príspevok k mineralógii polymetalického ložiska Zlatá Baňa (Slanské vrchy). Zbor Východoslov Múz 32-33: 183-192
- Ďuďa R, Tözsér J, Burda P, Kaličiak M (1977) Mineralogické pomery Hg-ložiska Dubník. Miner Slov 9: 463-478
- FEHÉR B, SZAKÁLL S, KRISTÁLY F, ZAJZON N (2016) Mineralogical mosaics from the Carpathian-Pannonian region 3. Földt Közl 146: 47-60
- GILLIAM SJ, MERROW CN, KIRKBY SJ, JENSEN JO, ZEROKA D, BANERJEE A (2003) Raman spectroscopy of arsenolite: crystalline cubic As_4O_6 . J Solid State Chem 173: 54-58
- GRZECHNIK A (1999) Compressibility and Vibrational Modes in Solid As₄O₆. J. Solid State Chem 144: 416-422
- HOLLAND TJB, REDFERN SAT (1997) Unit cell refinement from powder diffraction data: the use of regression diagnostics. Mineral Mag 61: 65-77
- Koděra M, Andrusovová-Vlčeková G, Belešová O, Briatková D, Dávidová Š, Fejdiová V, Hurai V, Chovan M, Nelišerová E, Ženiš P (1986-1990) Topografická mineralógia Slovenska. I-III. Veda, Bratislava
- KLOPROGGE JT, DUONG LV, WEIER M, MARTENS WN (2006) Nondestructive Identification of Arsenic and Cobalt Minerals from Cobalt City, Ontario, Canada: Arsenolite, Erythrite, and Spherocobaltite on Pararammelsbergite. Appl Spectr 60: 1293-1296
- LAFUENTE B, DOWNS RT, YANG H, STONE N (2015) The power of databases: the RRUFF project. In: ARMBRUSTER T, DANISI RM (eds.) Highlights in Mineralogical Crystallography, W. De Gruyter, Berlin, 1-30

- LIHL F (1932) Präzisionsbestimmung der Gitterkonstanten von As₂O₂. Z Kristallogr 81: 142-147
- LOEHR TM, PLANE RA (1968) Raman spectra and structures of arsenionous acid and arsenites in aqueous solution. Inorg Chem 7: 1708-1714
- MELCZER G (1907) Gömörmegye ásványai. In: Eisele: Gömör és Borsód vármegyék bányászati és kohászati monografiája. Selmeczbánya, 521-546
- MELLOR JW (1922) Modern Inorganic Chemistry. Longmans, Green and Co., London.
- NATURALMINEVITA. Prístup 22. 11. 2018 na adrese https:// www.naturalminevita.sk/pocasie/dobsina/
- Ozdín D, Lásková K, Račko M (2017) Supergénne minerály hydrotermálnych mineralizácií v okolí Dobšinej. In: Ondrejka M, Fridrichová J: Mineralogicko-petrologická konferencia Petros 2017, Bratislava, 39-40
- PERTLIK F (1978) Strukturverfeinerung von kubischem As₂O₃ (Arsenolith) mit Einkristalldaten. Czechosl J Phys B28: 170-176
- Роккоvsкi G, Gout R, Schott J, Zotov A, Harrichoury J (1996) Thermodynamic properties and stoichiometry of As(III) hydroxide complexes at hydrothermal conditions. Geochim Cosmochim Acta 60: 737-749
- RRUFF. Prístup 22. 11. 2018 na adrese http://rruff.info/ arsenolite/display=default/R050383
- RUSSELL JD, MCHARDY WJ, FRASER AR (1969) Imogolite: A unique aluminosilicate. Clay Min 8: 87-99
- SAFARZADEH MS, MILLER JD, HUANG HH (2014) The behavior of arsenic trioxide in non-ferrous extractive metallurgical processing. Metall Res Techol 111: 95-105
- SOIGNARD E, AMIN SA, MEI Q, BENMORE CJ, YARGER JL (2008) High-pressure behavior of As₂O₃: Amorphous -amorphous and crystalline-amorphous transitions. Phys Rev B77: 144113-1-8
- SMITH JD (1973) The Chemistry of Arsenic, Antimony, and Bismuth. Pergamon Press Ltd, Oxford
- STRANSKI IN, PLIETH K, ZOLL I (1958) The solution, solubility, and transitions of arsenolite and claudetite in water and aqueous solutions. Z Electrochem 62: 366-372
- STRAUMANIS M, JEVINS A (1936) Präzisionsaufnahmen nach dem Verfahren von Debye und Scherrer. II. Z Phys 98: 461-475
- SZABÓ J (1888) Claudetit von Szomolnok (Schmölnitz) in Nord-Ungarn. Földt Közl 18: 49-51
- SZYMANSKI HA, MARABELLA L, HOKE J, HARTER J (1968) Infrared and Raman studies of arsenic compounds. Appl Spectr 22: 297-304
- Тотн M (1882) Magyarország ásványai különös tekintettel termőhelyeik megállapítására. Hunyadi Mátyás Int., Budapest
- TURECKÝ L, ŠTEVKO M (2010) Niklové, kobaltové a arzénové minerály z Dobšinej. Minerál 18: 336-350
- WWW-MINCRYST (2018) Crystallographic and Crystallochemical Database for minerals and their structural analogues. Prístup 23. 11. 2018 na adrese http://database.iem.ac.ru/mincryst
- ZEPHAROVICH V (1859) Mineralogisches Lexicon für das Kaisserthum Österreich. I. Band. Wilhelm Braumüller, Wien